

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/10/2024
Identifikačné číslo spisu:	9524100175
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9524100175.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému Q. S. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 140 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na verejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2024 v Bratislave o odvolaní prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 26. augusta 2024, sp. zn. 17T/6/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietla.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 26. augusta 2024, sp. zn. 17T/6/2024, uznal obžalovaného Q. S. za vinného z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e) Trestného zákona účinného do 5. augusta 2024 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 13. decembra 2023 v čase okolo 04.45 hod. po odchode z bytu svojho otca Q. S., situovaného na ul. S. XX/X vo Q. O., okr. P., kde strávil noc, sa presunul pešo do bydliska svojej manželky B. S., do rodinného domu č. XXX/XX na ulici N. v obci Q. O., v úmysle ju usmrtiť pre manželské nezhody a vzájomné odlúčenie, ktoré pretrvávalo približne od začiatku novembra 2023, kedy ho manželka vykázala z obydľia, rodinného domu č. XXX/XX na ulici N. v obci Q. O. a z dôvodu neakceptácie ich rozchodu a manželkou navrhovaného rozvodu, pričom po príchode k domu s vedomím, že v ňom nikto nie je, si pravým kľúčom, ktorý si vopred zadovážil od svojho syna pod zámienkou prevzatia si svojich osobných vecí, odomkol vchodové dvere v zadnej časti rodinného domu, ktoré následne za sebou uzamkol, v dome sa pohyboval po tme alebo len pomocou svetla zabudovaného vo svojom mobilnom telefóne z dôvodu, aby ho nikto nevidel, čakajúc na manželku, ktorá si mala prísť do domu po osobné veci, o čom mal vedomosť z osobného rozhovoru s manželkou počas spoločnej cesty autobusom z Košíc do

Veľkých Kapušian 12. decembra 2023 v čase od 18.00 hod. do cca 20.30 hod., kde po príchode v rodinnom dome popíjal rôzny tvrdý alkohol a víno, následne užil presne nezistené množstvo rôznych druhov liekov o počte približne 35-40 ks, ktoré si nechal rozpustiť v pohári s čistou vodou, a takto čakal na jej príchod, pričom v momente, ako začul v čase okolo 09.30 hod. zastavenie motorového vozidla pred týmto domom a videl svoju manželku B. S. s jej bratom L. A., vybral v kuchyni zo zásuvky kuchynský nôž s plastovou rukoväťou čiernej farby o celkovej dĺžke cca 26 cm s čepeľou o dĺžke cca 13 cm a šírke čepele v jej najširšej časti cca 24 mm, a ukryl sa do skrine v spálni tohto rodinného domu, kde v tichosti zotrval až do okamihu, kedy B. S. bez toho, aby vedela, že sa Q. S. nachádza v dome, vošla do domu, kde po obhliadke celého rodinného domu následne vstúpila do spálne, v ktorej si zložila cestovný kufr a pristúpila ku skrini, aby si vybrala oblečenie, ktoré chcela uložiť do cestovného kufru, kde po odsunutí posuvných dverí skrine svojou pravou rukou Q. S. v stave podnapitosti, bez ovplyvnenia liekmi, bez slova vystúpil zo skrine držiak pripravený nôž v pravej ruke a bodol B. S. do pravej strany chrbta, následne spolu zápasili tvárou oproti sebe, kedy Q. S. spredu bodol B. S. druhýkrát do oblasti hrudníka, pod ľavý prsník, pričom B. S. volala na pomoc svojho brata L. A. so slovami, že ju zabije, na čo L. A. vošiel do izby a v úmysle odtiahnuť Q. S. od B. S. ho obchytí oboma rukami zozadu, kde obvinený a poškodená boli v pozícii na kolenách, a takto sa ho snažil stiahnuť na zem, čo sa mu aj podarilo, pričom Q. S. v tom momente bodol tretíkrát B. S. nožom do oblasti krku na ľavej strane, po ktorom ostal nôž položený na gauči (posteli) pri krku poškodenej, kde následne tento nôž L. A. odhodil od poškodenej ďalej na gauč (posteľ), po čom sa poškodená B. S. vyslobodila a utiekla von z miestnosti, ako aj z rodinného domu ku susede, kde týmto útokom s nožom spôsobil poškodenej B. S. drobnú reznú ranu na krku vľavo, bodnú ranu v drierkovej oblasti vpravo, s bodným kanálom smerujúcim šikmo zhora nadol, pri dolnom rebrovom oblúku, s poranením drierkového svalstva, svalovej pokrývky, k pravému priečnemu výbežku medzi hrudníkovou a drierkovou chrbticou, k veľkému bedrovému svalu, s poranením pravej obličky, bodnú ranu pod ľavým prsníkom, zasahujúcu do ľavej pohrudnicovej dutiny, s pomliaždením ľavých pľúc, prítomnosť krvi a vzduchu v ľavej pohrudnicovej dutine, zlomeninu trňového výbežku 12. hrudníkového stavca, bez posunu úlomkov, štrbinovitú zlomeninu 12 rebra vľavo s dobou liečenia v trvaní 34-36 dní, čím došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov, pričom v prípade, ak by poškodenej nebola poskytnutá včasná a odborná predlekárska a lekárska pomoc, došlo by k šoku po krvácaní a následnému úmrtiu poškodenej.

Za to mu Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 8, § 36 písm. l), § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, a to: nôž s plastovou rukoväťou čiernej farby o dĺžke 26 cm, s čepeľou noža o dĺžke 13 cm. Súčasne obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 a § 74 ods. 1 veta tretia Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Špecializovaný trestný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, škodu vo výške 9.580,63 eura.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení (č. l. 990 - 991) podal prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) odvolanie, a to v neprospech obžalovaného, napádajúc výrok o treste.

V písomnom odôvodnení odvolania doručenom Špecializovanému trestnému súdu 13. septembra 2024 (č. l. 1014 - 1015) prokurátor uviedol, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov považuje za nedostatočný a neprimerane mierny vzhľadom na priebeh skutku, kedy k dokonaniu trestného činu nedošlo, nie v dôsledku slobodného rozhodnutia obžalovaného nepokračovať v útoku na poškodenú s úmyslom ju usmrtiť, ale vďaka okamžitej bezprostrednej pomoci brata poškodenej L. A., ktorý obžalovaného spacificoval. Poukázal na zranenia, ktoré poškodenej spôsobil obžalovaný s tým, že nimi došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov a v prípade, ak by poškodenej nebola poskytnutá včasná a

odborná predlekárska a lekárska pomoc, došlo by k šoku po krvácaní a následnému úmrtiu poškodenej. Poznamenal, že len vďaka včasnej odbornej predlekárskej pomoci poskytnutej poškodenej jej susedmi, ktorí pracujú v Záchrannej lekárskej službe a následnej lekárskej pomoci, nedošlo k úmrtiu poškodenej. Ďalej prokurátor poukázal na § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 Trestného zákona a uviedol, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov je v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4, ods. 5 písm. c) Trestného zákona, je nedostatočný z hľadiska generálnej aj individuálnej prevencie, nezohľadňuje primerane spôsob spáchania trestného činu, jeho pohnútku a najmä dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2021, sp. zn. 4 To 12/2020, kde v obdobnej trestnej veci súd považoval za nedostatočný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov, pričom odsúdený D. S. dobrovoľne upustil od dokonania skutku, na rozdiel od obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu o treste a sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom strázenia; podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uloží trest prepadnutia veci, a to: nôž s plastovou rukoväťou čiernej farby o dĺžke 26 cm, s čepeľou noža o dĺžke 13 cm; a podľa § 73 ods. 2 písm. c) a § 74 ods. 1 veta tretia Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 uloží ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu 7. októbra 2024 sa obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, vyjadril k odvolaniu prokurátora s tým, že sa s odvolaním a dôvodmi v ňom uvedenými nestotožnil. Uviedol, že Špecializovaný trestný súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré prokurátor uvádza vo svojom odvolaní; preto súhlasil s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov. Nestotožnil sa s tvrdením prokurátora, že „uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov je v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4, ods. 5 písm. c) Trestného zákona, je nedostatočný z hľadiska generálnej aj individuálnej prevencie, nezohľadňuje primerane spôsob spáchania trestného činu, jeho pohnútku a najmä dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.“ Podľa obžalovaného, Špecializovaný trestný súd pri rozhodovaní o výške trestu správne prihliadal na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, tiež na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vzal do úvahy aj osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy ako aj na to, do akej miery sa konanie priblížilo k dokonaniu trestného činu a aj na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Zároveň pri rozhodovaní o výške trestu zohľadnil aj dĺžku času, počas ktorej sa nedopúšťal protiprávnej činnosti, teda že v posledných dvadsiatich rokoch nebol súdne trestaný, nedopustil sa žiadneho priestupku a z Ústavu na výkon väzby bol hodnotený kladne. V neposlednom rade súd prihliadol a zohľadnil aj jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný, teda zohľadnil, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Preto podľa názoru obžalovaného konajúci súd správne uložil trest odňatia slobody vo výške 17 rokov. Dodal, že tento uložený trest je dostatočný z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie.

Obžalovaný sa taktiež nestotožnil s tým, že trestnú vec, na ktorú poukazuje prokurátor je možné porovnávať s jeho trestnou vecou. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2021, sp. zn. 4 To 12/2020, podľa obžalovaného vyplýva, že odvolací súd sa v trestnej veci nestotožnil so znížením trestu podľa § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a uviedol aj dôvody pre ktoré sa so znížením trestu nestotožnil; je to predovšetkým z dôvodu absencie úprimnej ľútosti zo strany odsúdeného D. S., z dôvodu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne vyhlásenie uvedené v § 257 Trestného poriadku, nepriznal sa a svoje konanie neolutoval. Z uvedeného teda podľa obžalovaného vyplýva, že v trestnej veci odsúdeného D. S. je úplne iná dôkazná situácia; preto nie je možné porovnávať trestnú vec odsúdeného D. S. s jeho trestnou vecou.

Podľa obžalovaného Špecializovaný trestný súd správne zohľadnil všetky kritéria majúce význam pre uloženie druhu a výmery trestu a prihliadol na jeho postoj a vyjadrenie na hlavnom pojednávaní k spáchaniu trestnej činnosti, ako aj na jeho rodinné pomery a správne dospel k záveru, že dĺžka uloženého

trestu je dostačujúca na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, tento zotrval na podanom odvolaní a aj dôvodoch odvolania a rovnako obžalovaný zotrval na svojom písomnom vyjadrení s tým, že považoval odvolanie prokurátora za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba včas, v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal prokurátor odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume dospel k záveru, že odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nie je dôvodné.

Najvyšší súd považuje za potrebné pripomenúť, že preskúmanému rozsudku predchádzalo prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine, v dôsledku čoho nemožno tento výrok napadnúť odvolaním ani dovolaním (s výnimkou zásadného porušenia práva na obhajobu), tento výrok je právoplatný a odvolací súd je ním viazaný aj pokiaľ ide o posúdenie spôsobu spáchania činu a jeho následkov, ako kritérií určujúcich druh a výmeru trestu.

Úvodom je potrebné uviesť, že Špecializovaný trestný súd, vzhľadom na účinnosť novely Trestného zákona od 6. augusta 2024 nepochybil, keď trestnosť činu posúdil a trest uložil podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a správne vyhodnotil, pri aplikácii zákonného ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona, že použitie „nového“ Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 nie je pre obžalovaného priaznivejšie. Priaznivnosť neskoršej právnej úpravy by mohla byť odvodená len od v súčasnosti priamo upravenej možnosti aplikácie § 39 ods. 5 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 a možnosť znížiť trest odňatia slobody o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní, čo však umožňovala ustálená judikatúra súdov aj podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. Preto najvyšší súd považoval postup súdu prvého stupňa za správny a zákonný.

Možno zdôrazniť, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu, v čom sa odráža zásada personálnosti trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorého sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia, teda represiou a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trest musí vyjadrovať tiež morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu je nutné dôsledne aplikovať ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako

samostatný.

Osobu páchatel'a je pritom potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

K uvedeným skutočnostiam je potrebné prihliadať pri ukladaní trestov vo všeobecnosti. Podstatnou skutočnosťou v danom prípade však je, že obžalovaný bol podľa skutkových záverov prvostupňového súdu, ktoré nemožno v tomto konaní meniť, uznaný vinným zo závažnej trestnej činnosti smerujúcej proti životu a zdraviu poškodenej, pričom k trestnej činnosti sa priznal.

Podstatou odvolania prokurátora sú nasledovné skutočnosti:

- trest uložený obžalovanému považuje za nedostatočný a neprimerane mierny vzhľadom na priebeh skutku,
- k dokonaniu trestného činu nedošlo, nie v dôsledku slobodného rozhodnutia obžalovaného nepokračovať v útoku na poškodenú s úmyslom ju usmrtiť, ale vďaka okamžitej bezprostrednej pomoci brata poškodenej,
- len vďaka včasnej odbornej predlekárskej pomoci poskytnutej poškodenej jej susedmi pracujúcimi v Záchrannej lekárskej službe a následnej lekárskej pomoci, nedošlo k úmrtiu poškodenej,
- uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov je v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4, ods. 5 písm. c) Trestného zákona je nedostatočný z hľadiska generálnej aj individuálnej prevencie,
- trest nezohľadňuje primerane spôsob spáchania trestného činu, jeho pohnútku a najmä dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo,
- napokon považuje trest za neprimeraný aj s ohľadom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2021, sp. zn. 4 To 12/2020, kde v obdobnej trestnej veci súd považoval za nedostatočný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov, pričom odsúdený D. S. dobrovoľne upustil od dokonania skutku na rozdiel od obžalovaného.

Najvyšší súd rešpektuje názor prokurátora, avšak sám nedospel k záveru o neprimeranosti trestu z dôvodov, na ktoré prokurátor poukázal, avšak ani z iných relevantných dôvodov.

Je nepochybné, že konanie obžalovaného smerovalo k usmrteniu poškodenej, smerovalo proti jej životu a zdraviu. Ide o závažné konanie, ktoré nie je možné ospravedlniť, nakoľko nikto nemá právo siahnuť na život iného a v prípade, že k takému konaniu dôjde, je potrebné adekvátne takéto konanie potrestať. Obžalovaný trestnú činnosť priznáva a urobil vyhlásenie o svojej vine. Súd prvého stupňa priznal správne obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu práve v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval [§36 písm. l) Trestného zákona] a žiadnu priťažujúcu okolnosť. Prokurátor uvedené ani nerozporuje a stotožňuje sa s tým aj najvyšší súd, pretože obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Rovnako ani najvyšší súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Vyhlásenie o vine obžalovaného, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní, umožnilo zvýhodniť obžalovaného rovnako ako pri uzavretí dohody o vine a treste a tým mu aj mimoriadne znížiť trest. Ako uviedol súd prvého stupňa, pri ukladaní trestu možno prihliadať aj na dĺžku času, počas ktorej sa nedopúšťal trestnej činnosti, keďže v posledných dvadsiatich rokoch nebol súdne trestaný a teda viedol riadny život a

nedopustil sa ani žiadneho priestupku.

Naviac je možné prihliadať aj na to, že v konkrétnom prípade sa jednalo o pokus trestného činu, pričom však je pravda, že k dokonaniu trestného činu nedošlo najmä vďaka okamžitej bezprostrednej pomoci brata poškodenej a k úmrtiu poškodenej len vďaka včasnej odbornej predlekárskej pomoci poskytnutej poškodenej jej susedmi pracujúcimi v Záchrannej lekárskej službe a následnej lekárskej pomoci. Napriek uvedenému naďalej ide o pokus trestného činu a zákon nepodmieňuje možnosť použitia mimoriadneho zníženia dôvodu, pre ktorý k dokonaniu činu nedošlo. Najvyšší súd nezľahčuje závažnosť konania obžalovaného, dodáva však, že vzhľadom na všetky okolnosti - teda jednak okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a je presvedčený, že na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, pričom trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov má všetky predpoklady pre dosiahnutie účelu trestu. Takto uložený trest zohľadňuje primerane spôsob spáchania trestného činu, pohnútku obžalovaného a tiež dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo, pričom vzhľadom na okolnosti prípadu je dôležité zdôrazniť tiež, že v prípade obžalovaného je nutné pôsobiť na neho aj uložením ochranného protialkoholického liečenia, keďže sa svojho konania dopustil pod vplyvom alkoholu a sám trpí syndrómom závislosti od alkoholu.

Pokiaľ prokurátor poukázal na podobnosť s inou trestnou vecou, kde bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov, je potrebné uviesť, že okolnosti oboch vecí sú rôzne najmä v tom, že rozsudku u odsúdeného D. S. nepredchádzalo vyhlásenie jeho viny, ani jeho priznanie či oľutovanie.

Najvyšší súd ostatné výroky, ktoré boli súčasťou výroku o treste, považoval rovnako za správne a zákonné a preto na základe vyššie uvedeného odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.